

عنوان مقاله:

روش های آموزش در مدارس هوشمند

محل انتشار:

هجدهمین همایش ملی علمی پژوهشی روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

ویدا اسدی قهفرخی - ۱- کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی

محمد مهدی معلمی عباس آبادی - ۲- کارشناسی علوم تربیتی

محمد رضا محبی - ۳- کاردانی مهندسی صنایع

فریده محمودی - ۴- کارشناسی ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

انقلاب تکنولوژی سیمای جهان را به سرعت تغییر میدهد و فناوری اطلاعات هم اکنون نیز زندگی مردم را دگرگون کرده است. خط شکنیهایی که در فناوری مواد و نانو تکنولوژی و بیوتکنولوژی روی میدهد این دگرگونیها را تشدید خواهد کرد. این تکنولوژیها نه تنها تأثیرات عمیقی بر زندگی انسان دارند بلکه چنان در هم تنیده اند که انقلاب فناوری را به انقلاب چند رشته ای تبدیل کرده اند از اینرو شتاب پیشرفت در هر زمینه مضاعف شده است. فناوری اطلاعاتی و ارتباطی (ICT) شالوده بقا و توسعه ملی کشور، در یک محیط جهانی به سرعت در حال تغییر و تحول است و همین امر ما را در پی ریزی طرحهای نو، برجسته و شوق انگیز به چالش فرا می خواند تا در پرتو آن، منابع انسانی و زیرساخت های قابل اعتماد بنا شود و در واقع ابزارها و وسایل لازم برای برنامه ریزی، مدیریت و ارزیابی تغییرات توسعه و دستیابی به رشد پایدار مورد نظر قرار گیرد و البته از سویی نیز اطلاعات بدون ارتباطات و ارتباطات نیز بدون اطلاعات کاربرد نداشته استفاده از فناوری برای تسهیل در رفع نیازهای افراد هر جامعه بسیار مهم است. پروژه مدارس هوشمند در سال ۱۳۸۳ برای اولین بار در وزارت آموزش و پرورش ایران مطرح شد. طبق نتیجه-های حاصل شده از مدارس هوشمند، این مدارس بازخورد و پیامد بهتری نسبت به مدارس سنتی دارند. از ویژگی های مدارس هوشمند وابسته نبودن به محدودیت های مکانی و زمانی است. در این رویکرد نقش معلم به عنوان راهنما و نه انتقال دهنده دانش، نقش دانش آموز به عنوان عضو فعال، نقاد و مشارکت جو، به جای عضو منفعل و مصرف کننده دانش تغییر خواهد کرد و همچنین نظام ارزشیابی نیز به دنبال آن از نتیجه محور به فرایند محور تغییر خواهد نمود

کلمات کلیدی:

مدارس هوشمند، تغییر و تحول، بیوتکنولوژی، محیط جهانی، رشد پایدار، برنامه ریزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1926851>

